

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت کادمیم در خاک شالیزار و گیاه برنج متاثر از فاضلاب های صنعتی و شهری اطراف ساری

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

مینا شهابی - مربی گروه خاکشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمدعلی بهمنیار - دانشیار گروه خاکشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

سیدمحمدجواد بحرالعلومی - کارشناس گروه خاکشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

کادمیم یک عنصر سمی برای انسان است میانگین روزانه کادمیم وارد شده به بدن از طریق غذا در کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی 15-25 میکرو گرم برحسب سن و رژیم غذایی متغیر است. این میزان در ژاپن 40-50 میکرو گرم بوده که حتی ممکن است در مناطق آلوده بیشتر از این هم باشد [14]. از این مقدار حدود 5% آن جذب بدن می شود که ممکن است در اثر فاکتور های تغذیه همچون کمبود آهن تا 15% نیز افزایش یابد کادمیم دارای نیمه عمر بیولوژیکی 30 سال است و در کلیه ها تجمع یافته باعث اختلال در کار آنها می شود این عنصر علاوه بر مواد غذایی گیاهی با تجمع در کلیه ها، جگر و ماهیچه گوسفند و سایر دامها نیز میتواند در چرخه غذایی انسان قرار بگیرد علیرغم اینکه برخی از متخصصین معتقدند که خاکها نباید بیش از 2-1/5 میلی گرم در کیلو گرم کادمیم داشته باشند، نتایج برخی دیگر نشان داده است که هیچ همبستگی واضح و مشخصی بین مقدار کادمیم در خاک و جذب شده بوسیله گیاه وجود ندارد و حتی در برخی موارد همبستگی منفی است گیاه برنج در سرتا سر استان مازندران بعنوان یک محصول اصلی همه ساله کشت می شود و برنج غذای اصلی در منطقه است. احداث برخی از کارخانجات و تاسیسات صنعتی در مجاورت شالیزارهای مازندران ضمن اشغال اراضی مرغوب کشاورزی از طریق فاضلاب ها و پس ماندها و همچنین دفع بخارات و گازهای مختلف شرایط آلودگی خاک و محصولات کشت شده را فراهم می آورد. هدف این تحقیق بررسی احتمال آلودگی خاک و همچنین ساقه و برگ، دانه و ریشه گیاهبرنج به کادمیم در سه منطقه که تحت تاثیر فاضلابهای صنعتی و شهری و همچنین بخارات متصاعدشده از کارخانجات قرار دارند، بودهاست

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24607>

